



Брюксел, 13.12.2018 г.
COM(2018) 824 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

**относно режима за облагане с данък „*ostroi de mer*“, прилаган в най-отдалечените
френски региони
(представен от Комисията в съответствие с член 3 от Решение 940/2014/ЕС на
Съвета от 17 декември 2014 година)**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА
относно режима за облагане с данък „*octroi de mer*“, прилаган в най-
отдалечените френски региони

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), които се прилагат по отношение на най-отдалечените региони на Съюза, част от които са двата отвъдморски департамента и региони Реюнион и Гваделупа, двете административно-териториални единици на местно самоуправление Мартиника и Гвиана и департамента Майот (най-отдалечени френски региони), не допускат по принцип каквато и да било разлика в данъчното облагане в най-отдалечени френски региони между местните продукти и тези, които са с произход от континентална Франция или от останалите държави членки. В член 349 от ДФЕС се предвижда обаче възможност за въвеждане на специфични мерки в полза на тези региони поради наличието на постоянни неблагоприятни условия, които оказват въздействие върху икономическото и социалното положение на най-отдалечените региони.

Данъкът „*octroi de mer*“ представлява един от най-старите данъци във френската данъчна система и най-старият в най-отдалечени френски региони. С този данък, действащ единствено в най-отдалечените френски региони, се облагат вносът на стоки, независимо от произхода им, и доставките на стоки, извършвани срещу възнаграждение от лица, които упражняват производствени дейности¹.

Данъкът „*octroi de mer*“ се състои от два отделни данъка: самият данък „*octroi de mer*“ и регионалният данък „*octroi de mer*“².

Ставките на данъка „*octroi de mer*“ се определят с решение на регионалните съвети (в Гваделупа и в Реюнион), на единните органи на местно самоуправление (в Гвиана и в Мартиника) или на департаменталния съвет (в Майот). Определят се отделно за всеки един от най-отдалечените френски региони.

Приходите от данъка „*octroi de mer*“ са предназначени от една страна за бюджетите на административно-териториалните единици на местно самоуправление (общини, департамент, регион) и от друга страна, при определени условия, за регионален фонд за развитие и заетост.

Съгласно Решение № 940/2014/ЕС на Съвета от 17 декември 2014 година Франция има право да прилага до 31 декември 2020 г. пълно или частично освобождаване от данък „*octroi de mer*“ за определени продукти местно производство. В приложението към посоченото по-горе решение се съдържа списък на продуктите, по отношение на които може да се прилага пълно или частично освобождаване от данък. Разликата в данъчното облагане на продуктите местно производство и другите продукти не може да надхвърля 10, 20 или 30 процентни пункта в зависимост от конкретния продукт.

¹ Производство означава произвеждането, преработването и обновяването на движимо материално имущество. Следователно предоставянето на услуги не попада в приложното поле на този данък.

² Допълнителна такса към данъка „*octroi de mer*“, чиято ставка понастоящем не може да надхвърля 5 %

В Решението на Съвета от 17 декември 2014 г. са изложени основанията за приемането на тези специфични мерки: отдалечеността, външната зависимост от суровини и енергия, необходимостта от поддържане на по-големи складови наличности, малкият размер на местния пазар в съчетание със слабо развита износна дейност и др. Съвкупността от посочените неблагоприятни условия води до повишаване на производствените разходи, а оттам — и на себестойността на продуктите местно производство, които в отсъствието на специфични мерки биха били по-малко конкурентоспособни в сравнение с произведените на друго място продукти, дори като се вземат предвид разходите за транспорт до най-отдалечените френски региони. Следователно това би затруднило запазването на местното производство. Поради това специфичните мерки, съдържащи се в Решението на Съвета от 17 декември 2014 г., са имали за цел да укрепят местната промишленост.

Член 3 от Решението на Съвета от 17 декември 2014 г. предвижда, че до 31 декември 2017 г. френските органи представят на Комисията доклад за прилагането на данъчния режим, предвиден в това решение, за да се установи въздействието на предприетите мерки и техният принос за поддържането или насърчаването на местните икономически дейности, като се вземат под внимание неблагоприятните условия, оказващи въздействие върху най-отдалечените региони. Въз основа на този доклад Комисията представя на Съвета доклад, в който се съдържа пълен анализ на икономическите и социалните аспекти, а при необходимост — и предложение за адаптиране на разпоредбите на Решението от 17 декември 2014 г.

На 12 февруари 2018 г. френските органи изпратиха на Комисията посочения по-горе доклад. За всеки един от най-отдалечените френски региони бяха предоставени специални доклади за оценка, придружени от искания за адаптиране на списъците на продуктите, за които е допустимо диференцирано данъчно облагане, съответно на 15 март 2018 г. за Гвиана, Мартиника и Гваделупа, на 4 юни 2018 г. за Реюнион и на 28 август 2018 г. без искане за актуализация на списъка за Майот. Исканията за актуализация на списъците се отнасят за 90 продукта. Тези искания са свързани основно с включване на нови продукти в списъците и с прекласиране на включени продукти в списък, който позволява по-голямо диференцирано данъчно облагане.

2. ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ, СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ДОКЛАДИТЕ НА ФРЕНСКИТЕ ОРГАНИ

2.1. Доклад от 12 февруари 2018 г.

Докладът от 12 февруари 2018 г. представлява статистическо макроикономическо изследване на глобално равнище за всички най-отдалечени френски региони, което се основава на обобщени по сектори данни. Не съдържа никаква информация за категориите продукти, подлежащи на диференцирано данъчно облагане.

Докладът описва режима на облагане с данък „*octroi de mer*“ и представя определени елементи от макроикономическата рамка на най-отдалечените френски региони, както и картография на подлежащите на диференцирано облагане с данък „*octroi de mer*“. В доклада се посочва по-специално, че произведените стоки от 665 предприятия, подлежащи на облагане с данък „*octroi de mer*“, възлизат на 5,6 милиарда евро.

Докладът анализира и последиците от намаляването на прага за облагане на местните предприятия с данък „*octroi de mer*“ от 550 0000 EUR на 300 000 EUR през 2014 година. Посочва се, че отрицателните последици от тази мярка са преобладаващи, като се имат

предвид административните разходи, до които води, слабото увеличение на данъчните приходи и неговото контрапродуктивно въздействие.

Основните изводи в доклада са:

а. По отношение на икономическото въздействие на режима на облагане с данък „*ostroi de mer*“ върху икономическото развитие на най-отдалечените френски региони, в доклада се приема, че то се отнася повече до запазването на заетостта, отколкото до създаването на такава, както и до развитието и гарантирането на бъдеще на местни сектори на производство.

В доклада се подчертава, че данъчните предимства, предоставени в рамките на режима на облагане с данък „*ostroi de mer*“, имат значителен принос за БВП на най-отдалечените френски региони. Според предвижданията общият дял на данъка „*ostroi de mer*“ възлиза на 3,3 % от БВП на петте най-отдалечени френски региона взети заедно. На такова обобщено ниво разликите между териториите са незначителни, за да може да се направят изводи относно действителни географски неравенства.

б. По отношение на неблагоприятните условия в най-отдалечените френски региони, които водят до допълнителните разходи, които понасят установените в най-отдалечените френски региони предприятия, докладът припомня, че същите произтичат както от природните характеристики на тези региони – техният размер, достъпност и климатични условия – така и от слабата им интеграция в регионалното им обкръжение. Съотношението между разходи за персонал и оборот, както и покупките на суровини и останалите покупки и външни разходи в доклада се определят като двата основни източника на допълнителни разходи, които засягат местните предприятия.

Допълнителните разходи, понасяни от най-отдалечените френски региони, са оценявани въз основа на съотношението финансови разходи за евро оперативен доход на 1,8 милиона EUR допълнителни финансови разходи на предприятие, тоест общо 1,2 милиарда EUR. Тази оценка е занижена, тъй като не отчита невъзможността местните предприятия да правят икономии от мащаба.

в. По отношение на въздействието на данъка „*ostroi de mer*“ върху местните предприятия, в доклада се изразява съжаление за липсата на данни, свързани с диференцирано облагане с данък „*ostroi de mer*“ за повече години, което прави невъзможен анализът на промяната на резултатите на предприятията. Осъществен е анализ на въздействието върху резултатите на предприятията само за 2015 г. Според този анализ не съществува никаква значителна разлика в оборота или икономическата рентабилност на местните предприятия, подлежащи на диференцирано облагане с данък „*ostroi de mer*“, и на тези, които не подлежат на такова. Следователно данъкът „*ostroi de mer*“ изпълнява преследваните с него цели, като позволява на местните предприятия от целевите сектори да постигнат резултати, сходни с тези на предприятията, които не подлежат на този режим, въпреки че априорно понасят по-големи допълнителни разходи, свързани с голямата отдалеченост. Липсата на по-високи резултати на предприятията, подлежащи на режима, означава, че липсва и свръхкомпенсация.

2.2. Специфичните доклади за най-отдалечените френски региони

Като се имат предвид границите на доклада от 12 февруари, същият е допълнен със **специфичните доклади** за всеки един от най-отдалечените френски региони. В тези доклади административно-териториалните единици на местно самоуправление

Мартиника, Гваделупа, Гвиана, Реюнион и Майот оценяват режима на облагане с данък „*ostroi de mer*“. Допълнителните доклади представят преглед на регионалните социални и икономически промени за периода 2014—2016 г. Този преглед установява значителни неравенства между най-отдалечените френски региони. Реюнион е административно-териториална единица на местно самоуправление, която има най-добра конюнктурна среда със солиден икономически подем от 2014 г. (повече от 3 % годишно), значителен спад на безработицата и слаба промяна на цените. Обратно икономиката на Гваделупа и Гвиана остава в състояние на депресия със стабилно високо и дори покачващо се ниво на безработица. В Мартиника положението като цяло е положително, като по-специално пазарът на труда бележи подобрение. В Майот икономиката навлиза в период на изчакване поради настъпилите институционални промени (Майот придоби статут на най-отдалечен регион вследствие на получаването на статут на департамент), които се характеризират с покачване на безработицата до 27,1 %.

За сметка на това обаче този преглед установява сходно положение по отношение на промяната на цените и на външната търговия. И ако за периода 2014 г.—2016 г. цените слабо са се променили в тези най-отдалечени френски региони, то те остават значително по-високи от наблюдаваните в континентална Франция (между 7 % и 12 % според индекса на Фишер³), въпреки че тази разлика е намаляла във всеки един от най-отдалечените френски региони спрямо 2010 г. (между 12 и 14 %).

Що се отнася до външната търговия, от докладите е видно, че най-отдалечените френски региони остават силно зависими от вноса, който представлява повече от 30 % от техния БВП и причинява големия им търговски дефицит. Вносът (без петролните продукти) бележи слаб ръст за периода 2014—2016 г. във всички най-отдалечени френски региони.

Що се отнася до анализа на развитието на местното производство на продукти, включени в списъка за периода 2014—2016 г., същият отразява доста смесено положение, доколкото въпреки че местното производство като цяло се е увеличило в най-отдалечените френски региони с изключение на това в Гваделупа (което бележи спад от 6,9 %), делът му спрямо общото потребление в най-отдалечените френски региони по-скоро е намалял с изключение на това в Мартиника (което бележи ръст от 9,8 %)

Тези доклади представят и анализи на секторни данъчни ставки и разлики. Те показват по-специално, че прилаганата средна претеглена данъчна разлика варира между 14 % (Реюнион) и 18 % (Мартиника и Гваделупа) в зависимост от най-отдалечените френски региони.

Освен това докладите предоставят и секторен анализ на развитието на икономиката на най-отдалечените френски региони с оглед на провежданите политики на данъчни разлики, а за административно-териториалните единици на местно самоуправление Гваделупа и Мартиника — подробни данни, свързани с допълнителните разходи на местните предприятия и актуализирането им.

И на последно място докладите за административно-териториалните единици на местно самоуправление Мартиника, Гваделупа, Гвиана и Реюнион обосновават искания за адаптиране на списъците с продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане.

Освен това най-отдалечените френски региони изразяват съжаление, че класирането в номенклатурата на продуктите в списъка става все по-прецизно (преминаване към ниво

³ Индексът на Фишер съответства на средно геометричното на А (ценови разлики най-отдалечени френски региони / континентална Франция) и на обратната величина Б (разлики континентална Франция/най-отдалечени френски региони), или корен квадратен от съотношението А/Б.

NC8 дори NC10), което затруднява предприятията да определят правилно производството си. Съжаляват и за намаляването на прага за облагане на 300 000 EUR, което не е довело до значително увеличение на приходите на административно-териториалните единици на местно самоуправление. В резултат на тези две мерки са се повишили административните разходи за предприятията. Най-отдалечените френски региони биха желали да се създаде механизъм за редовна актуализация на разликите на ставките, за да се отговори на потребността от прозрачност на инвеститорите и за да могат да се адаптират към развитието на пазара и на местната икономическа структура. Тези искания би трябвало да бъдат анализирани при разглеждането на искането за подновяване на механизма.

На 27 март, 14 април, 16 май 2018 г. и 4 юли до френските органи са отправени по електронна поща редица искания за допълнителни основания и обяснения с цел оценка на действителните последици от диференцираното данъчно облагане на дейността на най-отдалечените френски региони. Също така е поискано от френските органи да предоставят за всеки най-отдалечен френски регион и за всяка категория продукти от съответния най-отдалечен френски регион, подлежащи на диференцирано облагане с данък „*impôt de mer*“, оценка на въздействието на режима от гледна точка на запазването или насърчаването на местните дейности и на условията за търговия.

Френските органи предоставиха на Комисията подробни данни за вноса и местното производство за всеки продукт, подлежащ на диференцирано данъчно облагане, както и различни пояснения.

3. АНАЛИЗ НА МЕХАНИЗМА ОТ КОМИСИЯТА

Предвид датата на представяне на доклада на френските органи (февруари — март 2018 г.) е трудно да се разгледа за по-дълъг период от време въздействието на диференцираното данъчно облагане, прилагано в съответствие с Решението на Съвета от 17 декември 2014 г., още повече че новият режим не е прилаган преди юли 2015 г.

Освен това по отношение на Майот неотдавнашното прилагане на режима в комбинация с почти непокорен климат, който властва на острова, не е позволил на френските органи да осъществят същата работа на достатъчно равнище на стабилност и надеждност на данните.

Доколкото Комисията в голяма степен е зависима от предоставената от Франция информация и не разполага с други средства за събиране на повече информация, анализът на Комисията се основава на получената от френските органи информация. Въз основа на предоставената информация могат да бъдат направени следните заключения.

3.1. Неблагоприятните условия в най-отдалечените френски региони продължават да са налице

В първия си доклад френските власти се връщат на източниците на допълнителни разходи, понасяни от предприятията, установени в най-отдалечените френски региони, поради неблагоприятните им условия. Тези територии наистина са изправени пред много неблагоприятни условия, свързани с размера им, достъпността и съществуващите там климатични условия. Тези неблагоприятни условия, които има структурен характер, се подразделят в две категории:

- Екзогенни неблагоприятни условия като отдалечеността, двойната изолираност, малката площ, сложната териториална морфология и трудния климат, високите природни рискове;

- Ендогенни неблагоприятни условия: Ограничаването на наличието на производствените фактори, ограниченото развитие на човешкия капитал, икономическата зависимост от ограничен брой дейности, свитите вътрешни пазари, липсата на включване в регионалната среда, високи бариери за навлизане.

В този смисъл местното производство се сблъсква със сериозни допълнителни разходи, които са установени и измерени на макроикономическо ниво. Става дума за допълнителни разходи, които се дължат на разликите във възнаграждението, доставките и логистиката, на преоразмеряването на оборудването, на използването и поддръжката му, малкия размер на местните пазари, който не позволява да се постигнат икономии от мащаба. Тези допълнителни разходи са свързани и с търговията и разпространението на продуктите, земеделската земя и строителството, както и с финансирането.

Тези допълнителни разходи се изразяват в сериозен дефицит на търговския баланс, който е общ за всички най-отдалечени френски региони.

В този смисъл неблагоприятните условия, обосновавали запазването на механизма през 2014 г., продължават да съществуват с всички последици, които произтичат от това, от гледна точка на евентуални допълнителни разходи за местното производство.

3.2. Последици от прилагането на диференцирано облагане на продуктите с данък „octroi de mer“

3.2.1. Отражение на данъка „octroi de mer“ върху цените на продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане

Предоставената информация не позволява да се установи въздействието на данъка „octroi de mer“ върху общото ниво на цените на продуктите, които подлежат на диференцирано данъчно облагане.

Тя показва все пак общото отражение на данъка „octroi de mer“ върху равнището на цените, доколкото разликите между цените в най-отдалечените френски региони, които прилагат най-ниските ставки (Реюнион) и където броят на засегнатите продукти е най-малък (Майот), и в континентална Франция са най-малки.

Що се отнася до внесените изменения с Решението на Съвета от 17 декември 2014 г., макроикономическият анализ на цените, основаващ се на индекса на потребителските цени, показва, че цените в най-отдалечените френски региони не са се променили много в периода 2014—2016 г. Анализът дори показва, че разликите между цените в континентална Франция и тези във всеки един от най-отдалечените френски региони са намалели спрямо 2010 г. Тази промяна свидетелства за загрижеността на местните власти да използват пропорционално данъчните разлики, за да не се засегне покупателната способност на местното население.

Тези елементи показват, че неотдавнашното адаптиране на списъка с продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане, е имало пренебрежимо малко въздействие върху цените в най-отдалечените френски региони.

3.2.2. Отражение на данъка „octroi de mer“ върху икономическото развитие в най-отдалечените френски региони

Получена бе само откъслечна информация относно отражението на диференцираното данъчно облагане върху растежа и заетостта във всеки разглеждан сектор и по време на

разглеждания период (2014—2017 г.), доколкото такава информация много често все още не е налична.

Трудно е да се съпоставят данните за растежа, заетостта и предприятията с тези, които са свързани с продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане. Всъщност по-голяма част от предприятията от разглежданите сектори продават продукти, които подлежат на диференцирано данъчно облагане, както и такива, които не подлежат на такава.

При все това последиците от данъка „*ostroi de mer*“ върху икономическото развитие са явни. Те се отнасят повече до запазването на заетостта, отколкото до създаването на такава, както и до развитието и гарантирането на бъдеще на местни сектори на производство. Следователно данъкът „*ostroi de mer*“ е позволил да се запази заетостта в засегнатите от кризата сектори, като тези на строителството и благоустройството, но не само. Поради свития си пазар най-отдалечените френски региони са много уязвими и чувствителни по отношение на отделни операции на внос на много по-ниски от пазарните цени. Освен това с оглед на допълнителните разходи, които понасят местните предприятия, възможностите им да се насочат към външни пазари са много ограничени.

Данъкът „*ostroi de mer*“ е позволил и да се диверсифицира производството основно в сектора на хранително-вкусовата промишленост (подправки, кафе, конфитюри... в Гваделупа) и да се открият нови ниши на развитие (плодови сокове, крокети, диоптрични стъкла ... в Реюнион). Представлявал е и основна помощ за местното производство на тези региони, като е позволил да се осъществят инвестиции, които генерират растеж).

На последно място данъкът „*ostroi de mer*“ има положителни последици върху икономическата дейност на най-отдалечените френски региони. Всъщност общият дял на данъка „*ostroi de mer*“ (приходи + намаление на данъка в полза на местното производство) се оценява на 3,3 % от БВП през 2016 г. в най-отдалечените френски региони (между 2,6 % в Реюнион и 5 % в Майот). Освен това приходите от данъка „*ostroi de mer*“ представляват между 40 и 50 % от приходите на административно-териториалните единици на местно самоуправление в най-отдалечените френски региони. Една част от приходите са предназначени за регионалния фонд за развитие и заетост (РФРЗ), който има за цел да улесни установяването на предприятия и създаването на работни места в производствения сектор или като допринася за изграждането на необходимите инфраструктури за развитието на предприятията. Това намира отражение в увеличението като цяло на местното производство на стоки, подлежащи на диференцирано данъчно облагане, в по-голяма част от най-отдалечените френски региони (с изключение на това в Гваделупа). Това производство успява както цяло да достигне същите равнища на резултати като останалото производство, въпреки че понася по-високи допълнителни разходи.

Поради това данъкът „*ostroi de mer*“ има значително икономическо въздействие върху икономическото развитие на най-отдалечените френски региони.

3.2.3. Отражение на данъка „*ostroi de mer*“ върху търговския баланс

Въпреки че търговският дефицит се е понижил с 3 % в най-отдалечените френски региони, той остава голям. Независимо от това, че местното производство и износът са нараснали, вносът (с изключение на въглеродородите) също е отбелязал ръст във всички най-отдалечени френски региони. Вносът е все така основно от Франция и от другите държави от Европейския съюз (75 % в Реюнион, 85 % в Мартиника, 74 % в Гваделупа и 71 % в Гвиана през 2016 г.). Вносът на продукти от страните от Африка, Карибите и

Тихоокеанския басейн е засегнат твърде слабо. Впрочем броят на продуктите от тези страни, които са основно петролни продукти, е ограничен.

Що се отнася по-специално до продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане, вносът е продължил да нараства.

Това доказва, че режимът на облагане с данък „*octroi de mer*“ не нарушава външнотърговския обмен на тези територии и предотвратява потенциалното влошаване на търговския баланс.

3.3. Все така необходим механизъм, който продължава да бъде пропорционален

Режимът на облагане с данък „*octroi de mer*“ остава необходим поради запазването на условията, обосновавали възможността за диференцирано данъчно облагане на някои продукти, и по-специално поради запазването на допълнителните разходи.

Комисията се увери, че тези условия са все така изпълнени. За тази цел анализира изменението на пазарните дялове на местните продукти, подлежащи на диференцирано облагане с данък „*octroi de mer*“, спрямо продуктите, внесени в най-отдалечените френски региони, както и процента на допълнителните разходи, които увеличават себестойността на местното производство.

Прегледът на процентното съотношение на допълнителните разходи показва, че като цяло се е влошило. Така средното процентно съотношение на допълнителните разходи се е увеличило в Гваделупа от 26,7 % през 2012 г. на 30,5% през 2015 г. и в Мартиника от 29,7 % през 2012 г. на 32,3 % през 2016 г.

Освен това най-отдалечените френски региони не са свръхкомпенсирали допълнителните разходи, понасяни от местните предприятия, чрез прилагането на диференцирано данъчно облагане. Всъщност прилаганите данъчни разлики компенсират средно само половината от допълнителните разходи, по-специално в Мартиника (54 % през 2016 г.) и в Гваделупа (40 % през 2015 г.)⁴.

Така допълнителните разходи, понасяни от местните предприятия, остават и са само частично компенсирани от диференцираното данъчно облагане, предоставено на определени продукти.

Изследването на изменението на пазарните дялове, осъществено въз основа на данните, предоставени през март 2018 г., даде възможност да се констатира, че независимо че местното производство като цяло се е увеличило в най-отдалечените френски региони, вносът е нараснал още и поради това пазарният дял на местното производство спрямо общото потребление в най-отдалечените френски региони е по-скоро намаляло между 2014 г. и 2016 г.

Този макроикономически анализ крие наличието на много различни ситуации. Има продукти, при които въпреки наличието на диференцирано облагане с данъка „*octroi de mer*“ пазарният дял на местното производство остава малък или много малък. При други диференцираното облагане с данъка „*octroi de mer*“ дава възможност на местните продукти да заемат пазарен дял, почти равен на този на продуктите, които са внесени в най-отдалечените френски региони. Тези две ситуации са най-често срещаните.

⁴ Запазването на допълнителните производствени разходи за всеки един от продуктите, изброени в списъка, е било обект на проверка чрез изследване.

И на последно място за други продукти предоставените данни показват, че местните продукти, подлежащи на диференцирано данъчно облагане, заемат почти целия пазар, така че делът на „вносните“ продукти е много малък. В тази ситуация местните продукти на пръв поглед изглеждат конкурентоспособни по отношение на продуктите, които са външни за най-отдалечените френски региони. Тази привидна ситуация може в някои случаи да прикрие понижаването на обема на пазарния дял⁵. В други случаи диференцираното данъчно облагане на местното производство може обаче да се оправдае с големите допълнителни разходи, понасяни от тези продукти, които водят до големи ценови разлики по отношение на внасяните продукти и могат да застрашат тези промишлени производства⁶. Във всеки случай на този етап изглежда трудно да се даде категоричен отговор на този въпрос за всички разглеждани продукти, тъй като изнесените в доклада данни са за по-малко от три години. Този въпрос следва да бъде разглеждан подробно, ако френските органи поискат възможност да продължат да прилагат диференцирано данъчно облагане след декември 2020 г.

4. ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО НА СЪВЕТА ОТ 17 ДЕКЕМВРИ 2014 Г.

Последната алинея от член 3 от Решението на Съвета от 17 декември 2014 г. предвижда възможност докладът, представен на Съвета от Комисията, да бъде придружен, ако е целесъобразно, от предложение за адаптиране на разпоредбите на посоченото по-горе решение. Случаят е точно такъв.

С писмо от 15 март 2018 г. френските органи отправиха искане за адаптиране на списъка на продуктите, за които е допустимо диференцирано данъчно облагане, за четири от разглежданите най-отдалечени френски региони: Гвиана, Реюнион, Мартиника и Гваделупа. На 26 октомври 2018 г. бе отправено допълнително искане за включване на нов продукт.

Тези искания съдържат основно искания за включване на нови продукти в списъците (50), но също така и искания за прекласиране на продукти в списък, който позволява по-голямо диференцирано данъчно облагане (28), или за разширяване на категорията на разглежданите продукти (7), както и няколко искания за актуализиране на кодовете (9 продукта в Гвиана). Това представлява приблизително 10 % от включените в списъка продукти. Целта им е да се възстанови конкурентоспособността на предприятията, като се компенсира част от тежестта на допълнителните производствени разходи за местното производство.

Съгласно предоставената информация от френските органи разглежданите продукти представляват декларирано местно производство на стойност 225 милиона евро за 2016 година и внос с почти сходен размер от 212 милиона евро. Вносът на тези продукти се е увеличил с близо 5 % за периода 2014—2016 г. Категориите на разглежданите продукти са изключително разнообразни.

Тези искания са основно мотивирани с увеличението на вноса или на допълнителните разходи, довели до понижаване на пазарния дял, както и с появата на нови производства.

⁵ Такъв е по-специално случаят с киселите млека в Мартиника и в Гваделупа.

⁶ Такъв е и случаят с цимента и захарната тръстика.

Предложението на Комисията предвижда да се измени списъкът на продуктите, за които е допустимо диференцирано данъчно облагане, като се възприемат исканията от френските органи за изменения, които бяха надлежно обосновани.

Относно продуктите, за които френските органи отправиха искане за включване или прекласиране в списъците, Комисията се увери в наличието на местно производство, в наличието на значителен внос на стоки, който може да възпрепятства запазването на местното производство, и в наличието на допълнителни разходи, увеличаващи себестойността на местното производство спрямо продуктите, произведени на друго място и застрашаващи конкурентоспособността на продуктите местно производство.

По отношение на продуктите местно производство, които заемат почти целия пазар, така че делът на „внасяните“ продукти е много малък, Комисията се увери в неминуемия и сериозен риск, който застрашава местното производство.

По отношение на земеделските продукти исканията за включване или прекласиране в списъците са мотивирани от необходимостта местните производители да диверсифицират производството си, за да отговорят по-добре на свързаните с климата опасности.

Различните изменения, които се предлагат в Решението на Съвета от 17 декември 2014 г., са описани подробно в предложението за решение на Съвета, придружаващо настоящия доклад.

5. ОБЩО ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предоставената от френските органи информация не дава възможност да се получи пълна представа за въздействието, което е оказало на икономическо и социално равнище върху местното производство в най-отдалечените френски региони прилагането на режима на диференцирано облагане с данъка „*impôt de mer*“ спрямо местните продукти, в сравнение с продуктите, идващи отвън.

Може обаче да се подчертае, че има ясно изразено подобрение в проследяването на прилагането на механизма и качеството на предоставяната информация.

Предоставената информация позволява да се установи, че режимът на диференцирано облагане с данъка „*impôt de mer*“ е дал възможност за повечето от разглежданите продукти да се запази местно производство, способно да заеме повече или по-малко голям дял от местния пазар. С оглед на ограниченията, пред които са изправени местните предприятия, е сигурно, че без наличието на това диференцирано данъчно облагане в немалко случаи местното производство нямаше да може да се запази, което би довело до вредни последици на икономическо и социално равнище.

Освен това анализът на предоставената информация показва, че последиците от този механизъм върху конкуренцията и търговския обмен, както и върху цените, са много ограничени.

Следователно механизмът продължава да бъде необходим и пропорционален. Той е от жизненоважно значение за запазването на местна производствена дейност в най-отдалечените френски региони, където безработицата, особено при младите, е най-висока в Европа.

От друга страна, като се има предвид, че някои сектори са много уязвими и чувствителни към икономическите промени⁷, е необходимо преди изтичането на срока на действие на Решението на Съвета от 2014 г. да се адаптира списъкът на продуктите, за които е допустимо диференцирано данъчно облагане.

⁷ Свиване на цените, свиване на пазара, отделни операции по внос на много по-ниски от пазарните цени...

Съдържание

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА ОТНОСНО РЕЖИМА ЗА ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК „OCTROI DE MER“, ПРИЛАГАН В НАЙ-ОТДАЛЕЧЕНИТЕ ФРЕНСКИ РЕГИОНИ	1
1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ	1
2. ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ, СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ДОКЛАДИТЕ НА ФРЕНСКИТЕ ОРГАНИ	2
2.1. Доклад от 12 февруари 2018 г.....	2
2.2. Специфичните доклади за най-отдалечените френски региони.....	3
3. АНАЛИЗ НА МЕХАНИЗМА ОТ КОМИСИЯТА	5
3.1. Неблагоприятните условия в най-отдалечените френски региони продължават да са налице	5
3.2. Последици от прилагането на диференцирано облагане на продуктите с данък „octroi de mer“.....	6
3.2.1. Отражение на данъка „octroi de mer“ върху цените на продуктите, подлежащи на диференцирано данъчно облагане	6
3.2.2. Отражение на данъка „octroi de mer“ върху икономическото развитие в най-отдалечените френски региони.....	6
3.2.3. Отражение на данъка „octroi de mer“ върху търговския баланс	7
3.3. Все така необходим механизъм, който продължава да бъде пропорционален	8
4. ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО НА СЪВЕТА ОТ 17 ДЕКЕМВРИ 2014 Г.	9
5. ОБЩО ЗАКЛЮЧЕНИЕ	10